

[Ebba Stranga.]

lertid mener jeg også, at samrådet på amtsplan er et godt sted at behandle disse sager. Der er vældig mange følelser i det, og jo mere vi ligesom kan holde afgørelserne på et sagligt plan, des bedre tror jeg vi tjener hele sagen.

Som sagt skal jeg love en positiv udvalgsbehandling og gøre mit til, at den går hurtigt.

Inge Krogh (KrF):

I det foreliggende lovforslag er det foreslået, at undersøgelsen af de hjem eller de ægtepar, der ønsker at adoptere børn, skal foregå i socialcentrene, altså i amtskommunal regie. De danske Plejehjemsforeninger er altså gledet ud af disse undersøgelser ligesom mødrehjælpen, som også ophæves. Det kunne være, man skulle diskutere det og høre, hvad De danske Plejehjemsforeninger mener om dette.

Man kan diskutere, tror jeg, om ikke undersøgelsen af adoptivforældrene kunne foretages af primærkommunerne, altså så nær det hjem, der vil adoptere, som muligt. Det kan siges, at der ikke er ekspertise nok i primærkommunerne, men man kan jo få rådgivning fra socialcentrene. Når et barn skal anbringes i pleje, foretages undersøgelserne af primærkommunerne, og jeg synes, det var meget vigtigt, at plejhjemsanbringelserne også bliver undersøgt grundigt, idet en del af dem jo altså går videre til adoption, og mange tragedier kan komme, hvis det viser sig, at plejhjemsundersøgelsen ikke har været tilstrækkelig. Hvis man skal til igen at lade barnet flytte, giver det store tragedier.

Det er rimeligt, at der skal være en klageadgang for dem, der får afslag på at få lov til at adoptere, og man kan vel anbefale det centrale adoptionsnævn, hvor der er stor ekspertise.

Så er det foreslået, at dette nævn — foruden at føre tilsyn med samrådene, som jeg glemte at omtale, men som jeg synes er udmærkede i socialcentret — også skal foretage udvælgelse af børn til anonyme adoptioner både i Danmark og fra udlandet, hvor det ikke er foretaget i udlandet. Jeg vil synes, at det var rimeligt, at det efterhånden, som det også er ventileret i bemærkningerne

til lovforslaget, går over til de amtskommunale socialcentre.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg kan godt forstå, at dette lovforslag haster, men jeg må alligevel sige, at jeg kunne have ønsket mig en lidt mere dybtgående debat om hele vores adoptionspraksis. Både udlandsadoptionerne og adoption efter en plejetilladelse, tilvejebragt med adoption for øje, burde måske nok tages op til lidt grundigere debat herinde.

Det er min opfattelse, at mødrehjælpen gennem årene trods megen kritik har anlagt en meget fin teoretisk holdning til de ganske store problemer, der rejser sig omkring hele problematikken, og jeg kan ganske tilslutte mig de faglige og menneskelige synspunkter, der fremsættes af dr. Inger M. Barslund fra mødrehjælpen til det udvalg, der har lavet betænkning nr. 718.

Det er fremgået flere gange af debatten, at jeg følger u-landsadoptionerne med megen betænkelighed, politisk, fordi jeg synes, det er meget, meget diskutabelt at bruge u-landsfolkene på den måde — jeg så hellere, vi øgede vores beskedne u-landsstøtte — og socialt og fagligt, fordi mange af de fine luftkasteller, vi bygger op omkring grundige undersøgelser omkring adoptionerne, jo falder til jorden, fordi vi ikke kender de børns oprindelse og derfor ikke kan være sikre på, at vi finder de rigtige hjem til de rigtige børn. Når jeg kender vores behandling f. eks. af vores grønlandske minoritet, frygter jeg også, at vi pådrager os et menneskeligt ganske tragisk problem med årene. Det anføres også i udvalgsbetænkningen, at man stiller sig meget skeptisk over for denne overordentlig diskutabile praksis at annoncere i fremmede lande efter børn, og selv om lovforslaget ikke har det med, så jeg meget gerne et egentligt forbud mod den form for annoncering.

Når dette er sagt, så skulle vi måske også i fremtidig lovgivning, navnlig når vi nu skal oprette nye organer, prøve — det vil jeg i hvert fald opfordre justitsministeren til — om vi ikke kunne afbalancere den politiske og den socialfaglige holdning lidt bedre. Jeg er i hvert fald orienteret om — jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det kan vi få undersøgt i udvalget — at justitsministeriet